

INLEIDING

Deze Zondag vieren wij het feest van de DrieEne God
Daarmee belijden wij dat God geen eenzaat is die 'voor zichzelf houdt',
maar mededeelzaamheid, geven en ontvangen,
communicatie van de een naar de ander – Vader en Zoon -
in één stroom van heilige Adem die beiden verbindt
en waarin wij worden opgenomen en omgevormd
tot mensen gericht op gemeenschap.

OVERWEGING

Jan van Kilsdonk zaliger, de pastor van de nabijheid, schreef eens:
*Als in een mens jarenlang pijnervaringen zijn opgeslagen, en het gebeurt
dat iemand bij je zit die je met een stille blik onvoorwaardelijk aanvaardt
dan kan het je zo raken dat je je niet langer goed houdt en het uitsniikt.*

*Na zulk een ontlading vertelde een jongen van 25 mij
- jarenlang gekweld door een verdrongen homofiele liefdesbehoefte
en een redeloze en radeloze agressie jegens zijn vader die hem afwees:
"Ik droomde van een grote kruik, waarin alsmaar druppels vielen."
Steeds waren zijn dromen angstkoorts; deze was zijn genezing.
Misschien is die kruik, dacht ik, wel God, die tranen van mensen opvangt
Bidt de psalmist niet ergens: "Doe mijn tranen in uw kruik " (psalm 56)*

Die woorden komen in me naar boven als ik me probeer voor te stellen
hoe God de angstkoorts van onze wereld wil genezen
die onze wereld in de greep houden en mensen tegen elkaar opzetten:
niet door ze weg te nemen als een dokter in witte jas
die uitstraalt smetvrij te zijn en vuil en besmetting op afstand te houden,
maar als een nabije die onze kwalen, onze ziekten in zich opneemt
Zo staat het geschreven van Jezus wanneer hij mensen beter maakt:
"Hij heeft onze kwalen gedragen, onze lasten op zich genomen"
In Jezus toont God zich onvoorwaardelijke toenadering

Hoe kan het anders: Jezus komt voort uit een onvoorwaardelijke liefde
die niets voor zichzelf houdt, die zichzelf volkomen weggeeft,
uit een nabijheid waaraan hij alles toevertrouwt
en die hij kinderlijk vertrouwend aanspreekt met 'abba, papa'

Daarbij neemt Hij ons, die hij in zich heeft opgenomen, mee naar de Vader
Wij hoorden in de week voor Pinksteren Jezus bidden voor zijn leerlingen (uit het
Johannesevangelie): *Omwille van hen wijd ik mij aan U toe,
opdat ook zij in de waarheid aan U toegewijd mogen zijn
En dat alles "opdat zij mijn vreugde ten volle in zich zouden hebben"*
Hij komt naar beneden, tot in de put waarin een mens kan raken,
neemt ons in zich op en draagt ons naar zijn hemelse Vader toe,
die ons, angsthazen, met Hem in zich zal opnemen, en zal doordringen
en vol doen zijn van zijn levensadem, zodat wij vrij en blij worden.

De woorden die de Heer spreekt tot Natanaël, komen nu in me op:
Je zult engelen Gods zien opstijgen en neerdalen over de Mensenzoon -
een toespeling op het visioen dat Jacob had, op de vlucht voor zijn broer.
In Jezus toont God zichzelf als afdalen, opstijgen en weer afdalen.
Wat in ons leeft aan angst en hoop wordt voor God gebracht
en naar ons toe komt de zegen van de Eeuwige en Nabije

Gods zijn is zichzelf zijn en tegelijk helemaal bij en in de ander zijn,
het tegendeel van zelfbehoud en zelfgenoegzaamheid.
Hij wil ons in zijn rondgang opnemen.

De ikoon van de monnik Roeblev toont de heilige DrieEenheid
als de drie vreemdelingen te gast bij Abraham;
hij schildert hen als een stille samenspraak;
in hun blik geeft de een zich aan de ander, neemt de een de ander op;
en wij worden uitgenodigd om aan te schuiven bij hun stille omgang

Ons bestaan ten dode - dat op zichzelf terugvalt - wordt dan omgevormd;
het wordt een bestaan ten leven - een bestaan dat uitstaat naar gemeenschap
Als God, oorsprong van alles, gemeenschap is,
dan is ook de bedoeling van mens-zijn - naar Gods beeld - gemeenschap.

In het begin was het Woord, het levend Spreken, waarin alles ontstond.
Door uw woord zijn de hemelen gevormd, door de adem van uw mond.
En zoals het begin zal ook onze voleinding zijn:
één hartslag en één adem - *God alles in allen.*

Heel ons geloof vatten wij samen als wij het kruisteken maken:
wij plaatsen ons leven binnen de omgeving van het kruis,
waarin het grote geheim van God aan het werk is.
Daarom ook (Matteüs 28) krijgen de leerlingen de opdracht om te dopen
in de naam van
de Vader - die groter is dan wij, mysterie dat ons te boven gaat -
de Zoon - in wie God afdaalt en onze last draagt naar de Vader -
en de Heilige Geest - Gods Adem in ons, beweging en verbinding -
Amen

Jozef Essing o.p.